

عنوان مقاله:

اصلاح الگوی استفاده از اراضی شهری: استفاده بهینه از ظرفیت ها، امکانات و فرصت های موجود محیطی برای توسعه شهری بر پایه استراتژی باز آفرینی شهری (سیاست توسعه درونی، طراحی و برنامه ریزی هوشمندانه شهرسبز و شهروندان سالم)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مهندسی محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

حسین شیخ حسنی - استادیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

رشد شتابان شهر نشینی در طی سه دهه گذشته و گسترش افقی و بی رویه شهرها علاوه بر ناکارآمد ساختن گستره های وسیعی از بخش های مرکزی شهر و بروز مسائل جدی در سایر پهنه های شهری موجب رواج الگویی نادرست و استفاده ای ناصحیح از زمین و تخریب منابع طبیعی شهرهای کشورمان گردید. با توجه به وجود پهنه های وسیعی از اراضی بایر و ناکارآمد در محدوده کنونی شهرها، تعداد بی شماری ساختمانهای متروکه و بلا استفاده، عرصه های گسترده ای باتراکم بسیار پایین، متروکه بودن بخشهای وسیعی از مراکز تاریخی شهرها و نابسامانی سکونتگاههای غیر رسمی که عمدتاً در حاشیه شهرها بوجود آمده اند، ضروری است این الگو بر مبنای سیاست توسعه درونی به شکل اساسی مورد تجدید نظر واقع گردد. با تکیه بر سیاست توسعه درونی علاوه بر استفاده بهینه از زمین شهری و کاهش هزینه های خدمات رسانی و نگهداری شهرها می توان موجبات کاهش سفرهای شهری و در نتیجه آن صرفه جوئی در زمان و مصرف سوخت و همچنین کاهش لطمات محیطی و زیست محیطی از طریق بازنگری در استقرار خدمات عمومی در شهرها را فراهم آورد. در این راستا عطف به پیام نوروزی رهبر معظم انقلاب در خصوص اهتمام به توسعه اقتصادی فرهنگی بامدیريت جهادی و اهمیت اصلاح الگوی مصرف در تحقق این مهم و همچنین تأکید ریاست محترم جمهور بر ارائه سیاستها و برنامه های اجرائی این رهنمود و با توجه به فعالیتهای صورت گرفته در حوزه بهسازی، بازآفرینی و توانمند سازی بافتهای فرسوده و نابسامان شهری پژوهش صورت گرفته که یافته های آن در این مقاله ارائه می گردد. این مطالعه هشت محور ذیل را به عنوان سرفصل های موضوعی سیاست توسعه درونی پیشنهاد و مورد بررسی قرار داده است: 1- برنامه ریزی برای ارتقای تراکم ناخالص شهری بر پایه ویژگی های خاص هر محله، منطقه و شهر و با توجه به ویژگی های سازمان فضائی- اجتماعی آن. 2- شناسایی اراضی بایر، خالی و اماکن متروکه و برنامه ریزی برای استفاده بهینه از آنها. 3- برنامه ریزی و مدیریت اراضی ناکارآمد شهری مشتمل بر پادگان ها، زندان ها، مناطق صنعتی. 4- بهسازی عرصه های شهری با پیشینه تاریخی و تلاش برای بازگرداندن حیات شهری به این مناطق. 5- استفاده مجدد از ساختمانها و ساختارهای تاریخی به نحوی که علاوه بر باز زنده سازی این آثار بخشی از نیازهای بافت شهری پیرامون نیز از این طریق تأمین گردد. 6- ساماندهی و توانمند سازی سکونتگاههای نابسامان شهری و تلاش برای جلوگیری از گسترش این پدیده در حاشیه کلان شهرها. 7- استفاده از اصول زیست محیطی در طراحی و نوسازی همساز با محیط و توسعه پایدار. 8- پیش بینی پارکها، ژئوپارکها، فضاهای سبز عمومی، تالابها و دریاچه های شهری و پارکهای جنگلی حومه برای تجدید حیات و باز آفرینی شهری پاک و شهروندان سالم.

کلمات کلیدی:

توسعه درونی، اصلاح الگوی استفاده از زمین شهری، بهسازی، بازآفرینی، توانمندسازی، تراکم ناخالص شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/347924>

